

Vincent Van Gogh

(30. března 1853 – 29. července 1890)

V pátek má narozeniny nizozemský malíř Vincent van Gogh. Vincent za svého života prodal jen jeden svůj obraz, teprve až po jeho smrti se jeho sláva šířila závratnou rychlostí, ale to už bylo Vincentovi celkem jedno. Jako malíř tvořil (z dnešního pohledu) ve stylech fauvismu, expresionismu a jak sám tvrdil post-impresionismu (dodal impresionismu sociální rozměr). Jako mladík pracoval v galerii a studoval teologii, kterou posléze nedokončil. Během svého pobytu ve Francii, kde se snažil založit uměleckou skupinu, se seznámil s Paulem Gauguinem. Jejich vzájemné přátelství nakonec skončilo Vincentovým útokem břitvou (při kterém si nic neodřízil!). Kolem roku 1890 byla Vincentova deprese tak hluboká, že se pokusil o sebevraždu. Postřelil se ale do hrudníku a aniž by si to uvědomil, že je smrtelně zraněn, vrátil se do hostince, kde bydlel, a dva dny na to tam umírá. Poslední jeho slova řečená bratrovi jsou: „Smutek potrvá navždy“.

Krtek

(Před) Zima 86

Začíná padat sníh, je zima; ušetřím vás rubáše, je to prostě sníh. Chudí lidé trpí. Domácí páni tomu často nerozumějí.

Tedy toho prosincového dne v ulici Lepic našeho dobrého města Paříže spěchají chodci víc než obvykle a nemají chuť chodit procházkou. Mezi nimi spěchá jeden zimomřivec, nápadný svým ustrojením, na vnější bulvár. Je zabalen do koží kůže, má kožešinovou čepici, asi králičí, zježený rusý vous. Takový skoták.

Nebudte polovičatým pozorovatelem, a přestože je zima, nechodte svou cestou, aniž si pečlivě prohlédnete bílou a ladnou ruku, tak jasné, tak dětské modré oko. Je to jistě nějaký ubohý chudás.

Jmenuje se Vincent van Gogh.

Vstupuje spěšně do obchodu s divoškými šípy, starým železem a levnými olejomalbami.

Ubohý uměleče! Když jsi maloval plátno, jež právě prodáváš, vložil si do něho kus své duše.

Je to malé zátiší, růžové krevety na růžovém papíru.

„Můžete mi za to plátno dát trochu peněz, které

www.picturalissima.com Van Gogh

by mi pomohly uhradit nájem?“

„Můj Bože, příteli, zákaznictvo je stále náročnější, žádá levné Millety: a pak, víte,“ dodává obchodník, „vaše malování není zvláště veselé, renesance leží dnes na bulvárech. Konečně, máte prý talent a chci pro vás něco udělat. Tady máte sto suváků.“

Na pultě cinkl kulatý peníz. Van Gogh jej bez reptání vzal, poděkoval obchodníkovi a vyšel. Těžce stoupal ulicí Lepic; když došel ke svému bytu, usmála se na malíře ubožačka propuštěná ze Saint-Lazare, toužící po zákazníkovi. Krásná bílá ruka se vysunula z pláště, van Gogh byl čtenář, pomyslel na děvku Elisiu, a už jeho pěťifranková mince patřila ubohé. Rychle, jako by se styděl za svou dobročinnost, prchal s prázdným žaludkem.

(Po)

Přijde den, a já už ho vidím, jako by byl tady. Vstupuji do místnosti číslo devět v aukčním domě; odhadce vydražuje sbírku obrazů, vstupují: „400 franků Růžové krevety, 450, 500 franků. Nu, pánové, mají větší cenu.“ Nikdo neříká ani slovo. Růžové krevety Vincenta van Gogha přiklepnuty. *Výňatek: Paul Gauguin, Před a po.*

Vydáno k setkání v Lopézovi a Budyho dne: 27.3.2012, číslo 19, online: najezd.ic.cz

Kdy je hovno nešťastnější?

Když cítí svobodu!

čert, 26.3.

Nájezd

**Varování:
Protřepat, nepíchat!**

Zprávičky

• **6-8. dubna** bude v Milkovicích u Standy Pence **hudební soustředění**. Kdo si chce zajamovat s dalšími - bude mít tu možnost. Komba jsou na místě (schází tedy 1 kytarové), nástroje sebou. Spí se tam na půdě (spacáky sebou). Pivo zajištěno nebo vlastní.

• **Žižkovský suterén** 30.3.2012, zahrají: TERRA IGNOTA + SLAKÝ KONEC.

• 3.4. Divadlo Archa. ZAHRAJÍ PLASTIC PEOPLE OF THE UNIVERSE S FILHARMONIÍ + HOST FILIP TOPOL. Téma Pašijové hry velikonoční. Vstup 390/490 Kč.

• 17.4. V klubu Klamovka. Akce **TRUBKY v KULTUŘE**. Autorské čtení - víc info podá Ondra.

• 1.4. v neděli - **Autorské čtení v Unijazzu** od 20:00. Vystoupí: JAKUB MLYNÁŘ, JOHANA POSPÍŠILOVÁ, DAVID LÁZEŇSKÝ A DOPROVOD, a další autoři jsou v jednání.

• Kdo našel Nájezd nejdál od Palmovky? Dejte nám vědět na najezd@gmail.com. Přichystáme překvapení.

4. část strastiplného putování Nouze

Při opět započatém putování směrem k Andělu stále chvílemi sledovali zmateně se potácající postavu v dálce. Pro jistotu tedy zrychlili krok a Anděl sám se brzy zjevil. Zahuleného žaludek začal náhle vyluzovat roztodivné zvuky, které připomínaly jakousi děsivou asociální hudbu. Blízcí bezdomovci začali radostně tančit a dělit se o krabicáky se skupinou studentů, kteří se tomu vesele smáli. A právě za tímto výjevem z pouličního života zjevil se mocný potravinový Albert.

„Potřeboval bych pojíst.“ vyhrkl konečně Zahulenej.

„Tak jdem, tady něco koupíš.“ odvětil Startka a oba Nouzáci byli následně Albertem pohlceni. Startka si ale neuvědomil, že Zahulenej je vyznání makrobiotického a nákup pouhé svačiny zabere dosti času. Zahulenej zoufale pomalu proplouval mezi regály a každou potravinu, jenž ho zaujala, bedlivě zkoumal. Po přečtení složení většinou potraviny znechuceně vrátil zpět. Startka si v tyto chvíle připadal, jak ve špatném snu. Drásala ho myšlenka, že po zbytek života bude procházet se Zahuleným mezi regálama. Již téměř nečekané vysvobození nakonec přeci jen přišlo. Zahulenej si vybral! Vystáli tedy frontu u pokladny, která ovšem Startkovi přišla ve srovnání s nekonečným blouděním naprosto titěrná. Nouzáci vyšli opět na světlo boží a začali házet bezdomovecké skupině rohlíky. Ti něco málo pojedli a zbytek rohlíků odnesli zpět do Alberta vyměnit za krabicák. Bylo tedy na čase pokračovat v putování do zkušebny. Oblekli si tedy černé pláště a sestoupili do metra. Hloučky lidí se kupily po obou stranách nástupiště. Zahulenej mezi svačením vyprávěl něco o šíření poselství v Kašperkách, když tu

náhle se vyděsil. „Podívej!“ vyjekl. Mezi sloupy nástupiště se potácela důvěrně známá postava, která samozřejmě nebyla „vod hoven“. Vyděšení Nouzáci se začali skrývat mezi lidmi. Naštěstí souprava metra přijela dosti brzy a zachránila Nouzáky před možným opakováním životních příběhů.

Za pomoci jednoho přestupu se dostali až na Dejvickou, kde již jezdil autobus tak, kam potřebovali. Na zastávce "v Podbabě" vystoupili a vydali se skrze viadukt v místa, kde Praha nevypadá toliko jako Praha. Ke zkušebně se tedy nebezpečně blížili.

Čtvrtá část tedy končí. Příště třeba zkouška skutečně proběhne.

Tomash Rogowski

Kdesi

Kdesi bylo kdysi
kdesi je jen splín
kdysi když jsi
jako James Dean

až tam byl jsi
kde je tebe míň
nedal bys mi
na chvíli stín

kde jenom sníš?
kam mizí dny?
jenom s tou lží
zůstávám vždy

nechtěl bych snít
o dnech, které znám
raději být
navždycky sám
raději sám
a nemluvit víc
život - ten krám
proměnit v nic

není cesty zpět
je jenom cíl
tak krásný je svět
jak alergen pyl

Ld@

Láska je všude — pokud ji uvidíš
Byla a bude — i když musíš pryč

Láska je anděl — jemu je podobna
A to ji i chtěl — že má tvář démona

Láska je obrazem — takhle to máš
Velikým zrcadlem — kde zříš svou tvář

Ld@ & HovadoO

Duševně očišťovací kůra á la PF

Sobotní odpoledne cca 14. hodin. Slunce začíná svítit do místnosti. Osvětluje koutek s gramofonem a křeslem.

– Musím si všechno předem připravit k ruce, to koňský sedativum je prej síla. Znáš to – set and settings. Hehe. Takže cigára, zapalovač, popelník, vodu ... sluchátka zapojit. No snad je to všechno, ještě knihu, kdyby náhodou ať se tu pak nepotácím.

– Určím si pravidla, cigáro na začátku každé strany (bude to dobrý pro odpočet) a po ruce další dávku, kdyby to chtělo podpořit.

VDECH

– Deska je založena – jedem!
– Fajn zvuk, ten tlukot je magickej
– „*Breathe in the air...*“ Jó...
– Hustý kroky, síla jak se to přelejvá.
– Sakra ty hodiny sou nářez ... jako bych se vznášel.
– Tý jo, ta ženská ječí suprově – Já letím!

VDECH

– To cígo tvoří úžasný obrazce, všechno se mi vlní.
– Hustý – zavřený oči jsou taky fajn, vznáším se v prostoru – My a oni
– Jó tohle byla tenkrát blbost, když tenhle předěl pustili na Beatu jako samostanej song. Lidi to asi nepobírali.
– Tý jo, fakt mám v hlavě ještě někoho, furt mluví...
– Je to Zatmění a přitom je všude světlo.
– To bylo hustý sem letěl až do stratosféry a je

teprve po třetí
– „*There's no dark side...*“
– Nářez! Chci další!

VDECH

– The Wall? Jo to bude mazec!
– No je vidět, že to není remaster, ale původní deska. Brutálně v tom prská...
– Hele ty texty na přebalu ... je to Watersův rukopis, nebo si na to někoho najali?
– Proč to psal tuší?
– Tu manželku toho ředitele bych nakopal...
– Zajímavé v aktuální verzi Waters skoro úplně potlačil motiv červů ...
– Mami? To už je konec strany?

VDECH

– Ty vole, jsem snad vožralej? - dyť piju jen vodu...
– Nějak se stmívá ... Sbohem nebe ... to je blbost dyť není ani 17 ... aha, zavíraj se mi oči.
– WAU, to je jak dvě krajiny, co se prolínají, ale ty přivřený oči jsou nepohodlný ...
– ... se hustě vlní ten strop, ty čáry jsou jak audio vlny.
– Tu sedím jak v tom filmu
– Škoda, že jsem vyhodil tu starou lampu bych byl jak Pink ... úplně přesný ... uprostřed ulice
– „*Goodbye cruel world*“ sakra, zase konec
– už mě to neba...
– Nemůžeš přestat jsi za zdí...
– Musíš to dokončit...
– Hehe – napiš to jako recept - „*Očista duše á la PF*“
– Blbá tužka!
– Tohle přece není můj rukopis...
– Nezapomeň zdůraznit, aby si dávky nedělali předem.
– Tělo ví, co potřebuje...

– Tahle je trochu malá, no a

VDECH

– Hej ty, tam za zdí! Drž Hubu!
– Blbej soused!
– Jo, a na závěr tam napíšu, že je příjemnější si prostřelit palici, než tohle ...
– Musím si ...
– ... to zapamatovat!
– Kurva, všechno se rozpíjí.
– Co je s tím zvukem?
– Kurva nejdou mi sluchátka!
– Ne ...
– Je to jen potichu ...
– Není – mám to na maximu!
– Co se děje?
– Ú to je let!
– Ne, pád!
– Padám!
– „*When I was child I had a fever*“
– Jak konec, teď to začlo?
– Já nějak...
– Co to?
– Otočil jsem tu desku?
– Vole!
– Jak konec?
– Jsi debil!
– Na začátku strany jsi měl dávat cígo a ne to svinstvo!
– Otočil jsem tu desku?
– Debile!
– Hmmm, Surrogate band.
– „*This is not what you expected to see...?*“ Ne, to bylo jinde ...
– divná chodba ...
– ale ...
– Já sedím!
– „*Are there any paranoids ...?*“
– Chci utýct, ale copak to jde?
– „*Waiting ...*“
– Na měsíci je fajn
– „*Waiting ...*“
– Co ty barvy?
– „*Waiting ...*“
– Poušť? Slunce? Mráz?

– „*Waiting ...*“
– Já ... cože?
– „*Waiting ...*“
– Bože, co se děje?
– „*Waiting ...*“
– ... ať už je konec!
– „*Waiting ...*“
– ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ
– „STOP“
– ... celý vesmír kolem ...
– ... Ježíš, co to se mnou je
– ... mám pocit ...
– Jsem želva ...
– ... na zádech ...
– „*Tear down the fucking wall ...*“
– Želvě je fajn ...
– „*Isn't this, where ...*“
– Co že to?
– Jsem želva!
– Želva může otevřít oči ...
– Sakra, co to je?
– Všechno je ...
– tak ...
– divné ...
– Všechno je ...
– tak ...
– kontrastní!
– Vypněte to!
– Proč?
– Je tu ticho!
– ... ale ...
– Debile!
– Já se nemohu hnout!
– Bože ...
– Kurva ...
– Čas ...
– Hodiny ...
– Sakra!
– Je 17
– ne, 18!
– 18:30
– půl ...
– ... osmý
– Co to ...
–*gg*